

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Judecător: L. Holevițaia
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Ana Panov
Marina Anton
Vitalie Cotorobai

ÎNCHEIERE

10 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Svetlana Filincova

Judecători: Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Schin Vasile,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 52/202 împotriva lui Schin Vasile și Schin Maria, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Schin Vasile și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 3 august 2017, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La data de 1 august 2014, Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 52/202 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Schin Vasile și Schin Maria, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza contului personal deschis pe numele pârâților la Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 52/202, Societatea pe Acțiuni „Termocom”, în procedura planului, a livrat energie termică.

Odată cu deschiderea contului personal, locatarii vizați au acceptat prestarea serviciilor de către Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 52/202, fapt ce se confirmă prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv a celor de utilizare a energiei termice și altor servicii comunale. Pârâții nu au contestat bonurile de plată pentru serviciile prestate, fapt ce indică la acordul tacit la calitatea serviciilor prestate.

Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 52/202, în calitate de gestionar al fondului locativ, în susținerea acțiunii a invocat drept temei prevederile art. 20 din hotărârea Guvernului nr. 434 din 9 aprilie 1998 cât și prevederile art. 10, art. 17-18 din hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

În acest sens menționează că, pârâții Schin Vasile și Schin Maria nu au achitat serviciile prestate, iar datoria formată la data de 1 iulie 2014 constituie suma de 25448,23 lei de lei pentru energia termică și serviciile comunale.

Solicită Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 52/202 admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar de la Schin Vasile și Schin Maria în beneficiul său a datoriei în mărime de 25 448,23 lei și taxa de stat în sumă de 763,44 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 3 august 2017 acțiunea a fost admisă. S-a dispus încasarea în mod solidar de la Schin Vasile și Schin Maria în beneficiul Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 52/202 datoria pentru energia termică, acumulată până la 1 iulie 2014 în mărime de 25 448,23 de lei și 763,44 de lei taxa de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Schin Vasile și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 3 august 2017.

La 5 februarie 2018, Schin Vasile a depus cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 3 august 2017 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017 în partea încasării sumei de 25 448,23 de lei cu micșorarea sumei până la 12724 de lei.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe le consideră ilegale, nefondate și pasibile modificării deoarece fosta soție Schin Maria nu locuiește pe adresa locului de consum din anul 2000, iar căsătoria a fost desfăcută în anul 2008. Din acest motiv suma dispusă spre încasare urmează a fi micșorată în jumătate, la suma de 12 724 de lei, datorie pe care o recunoaște.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Schin Vasile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 29 martie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Până la examinarea cererii de recurs, intimații nu au depus referință prin

care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Schin Vasile.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Schin Vasile, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017 a fost expediată în adresa participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal la data de 1 decembrie 2017 (f.d.109), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 5 februarie 2018.

Astfel, instanța de recurs constată că recurentul Schin Vasile s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către Schin Vasile în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul

XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat

de Schin Vasile nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Schin Vasile se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu